

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada I. Adventus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

DOMINICA I. ADVENTUS.

De æterna VERBI generatione.

IN principio erat Verbum, & verbum erat
apud Deum & Deus erat Verbum. Joan.

1. Considera Filium Dei in se esse Verbum
Patris, consubstantialem ejus imaginem,
in qua omnes absolutæ perfectiones relu-
cent, æternitas, immensitas, &c quæ Filio à
Patre communicantur: ideoque procedere
per intellectiōem, qua Pater se ipsum & se-
cum annexa intelligit Crede hoc firma fide,
adora, lauda, magnifica, gratulare, ama,
&c sed & tu ad imaginem Dei creatus es.
quàm nobilis! at nunc quàm dissimilis pro-
totypo! Fatere, confundere, dole, de restau-
randa imagine cogita. Ut prò ducta est pri-
ma, sic restauratur secunda Dei imago per
Dei cognitionem, & sæpius exercitos fidei
actus, quorum defectu potissimùm labi-
mur.

2. Omnia per ipsum facta sunt, & sine
ipso factum est nihil Ibid Considera Verbi
Dei potentiã omnia ex nihilo condita esse,
& conservari, sine hac in nihilum deficere
Agnosce viva fide te, & omnia ita à Deo
pendere. Magnifica, & lauda potentiam
ejus: invita creaturas; vicissim te ab iisdem

A

invi-

Invitari crede. Mirare tot possibles creaturas in suo nihilo relictas, te tam miserum peccatorem extractum. Agnosce quanta potueris cum eo, quàm pauca præstiteris. Humilia te, quòd nihil possis sine eo. Apprehende manu tuâ omnipotentem ejus manum, cum quâ solâ omnia potes, & erige te ad magnanimitatem in arduis ac difficilibus.

Quod factum est in ipso vita erat. Ibid. Regredere à Creaturis ad Deum Cogita creata omnia eminentiore modo in Deo esse, habere in Deo quoddam esse Divinum & vivum. Eras ergò & tu in verbo, & eras *vita*. At vivisne etiamnum in te ipso vitam divinam? Quid respondent operationes tuæ, ex quibus vita colligitur? Invenies pro quo gratias agas, de quo Deum laudes, quod ames, de quo doleas, te confundas, & deprimas, quo ad fiduciam erigaris.

F E R I A II.

De creatione, & fine hominis.

Creavit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam. Gen. i. Agnosce creatorem tuum, ejus æternitatem in essentia, omnipotentiam in creatione, bonitatem in sui communicatione, sapientiam in gubernatione, &c. Lauda & glorifica factorem.

rem.

ADVENTUS

3

rem tuum, hic est qui te extraxit ex nihilo: totus ergo es ejus. at quoties te Domino tuo subtraxisti? A surge, redi in possessionem ejus, dolendo, amando, resignando. ait S. Leo. Imaginem sui tibi indidit per creationem. gratias age; sed *tibi reliquit, ut secundū ejus imaginem fias*, ait S. Basil. Confer te cum prototypo, adverte quantum tibi desit, ut ei similis evadas; propone id urgere, quo maximè deficis: pete gratiam &c.

2. *Formavit Deus hominem de limo terra, & inspiravit in faciem ejus spiraculum vita.* Gen. 2. Animæ nobili addidit Deus corpus de limo terræ, ne ex nobilitate nimiūm superbias, ex vilitate nimiūm deiciaris. Si tam nobilis, cur ad indigna declinas? si tam vilis, cur mancipium es corporis tui? Respice: corpus tuum cura, non fove: necessitate metire obsequia, quæ illi impendis, non voluptate Abjice te per humilitatem sponte, antequam per necessitatem abjiciaris in pulverem, &c.

3. *Dominum Deum tuum adorabis, eiq; soli servies* Matth. 4. Hic est finis tuus ad quem creatus es. Agnosce Dominum, agnosce Deum, agnosce tuum, & hinc titulos, quibus ei & adorationē, & servitutum debes per omnes tibi concessas corporis, et animi facultates Quamcunque enim a Deo

A 2

accepisti

pisti, ea Deo obstricta est Reflecte te, quàm parum hanc veritatem agnoveris; unde & tuis facultatibus abusus es. Dole, detestare, propone, &c. Respice altiorem finem, ad quem Deo serviendo tendis. Lauda Deum, qui se ipsum tibi in præmium proponit, gratias age, desidera, pete, gratiam, &c.

FERIA III.

De mediis ad eum finem consequendum

In principio creavit Deus cælum & terram Gen 1. Quanta rerum series, quae tibi servit! Aliæ sunt naturales, ut cælum, elementa omnia, & omnes eorum perfectiones; homines, artes, scientiæ, virtutes. Aliæ supernaturales, ut Christus Mediator, ejus merita, Sacramenta gratia, Angeli Sancti. Sacra scriptura, instructiones, status Religiosus, &c. Admirare quod tanta fecerit tibi ingrato & rebeli. Lauda Deum in omnibus operibus suis, agnosce ejus in te amorem Cogita quanta tibi in cælo præparet, qui tantis te exulem donat.

2. *Omnia subjecisti sub pedibus ejus Ps*
8. Considera modum & affectum, quo tibi Deus hæc media dedit: amorem, quo gaudet tibi benefacere: liberalitatem, quae hæc ultra necessitatem, ad jucunditatem
sup

ADVENTUS.

suppeditat: providentiam, quâ suis omnia temporibus disponit: sapientiam, quâ mala, quæ tu obesse crederes, ipse in utilitatem convertit: patientiam quâ manum suam non retrahit ab ingrato. Admirare hæc, prædica, extolle, gratias age, indignum te reputa. Disce à Creatore tuo esse in eundem liberalis, & in ejus servitio constans; sed hoc non egisti hæctenus; ingratus fuisti, dole, propone, pete gratiam.

3 *Invisibilia ejus à creatura mundi, per ea quæ facta sunt intellecta conspiciuntur.*
 Rom. 1 Considera finem horum mediiorum esse, ut te ad finem tuæ creationis prosequendum juvent Juvant ergo corpus nutriendo, vestiendo, medicando, recreando, &c animam, homines instruendo, scientiæ illuminando, & perficiendo intellectum, virtutes adornando naturaliter voluntatem. Juvant denique supernaturaliter ad cognoscendam Divinam omnipotentiam, sapientiam, providentiam, bonitatem, & magnificentiam de Deo sensum excitandum Confundere quod his mediis tam segniter hæctenus sis usus. Time hos in ultimo judicio tui accusatores & testes. Gratias age Opta ea ad segnitiam tuam non subtrahi. Opera ea à Dei bonitate Sponde iis uti ad eam intentionem quâ tibi dantur

6 HEBDOMADA I.
F E R I A IV.

De bono usu creaturarum, & de in-
differentia circa eas.

1 **V**idit Deus cuncta quae fecerat, & erant
bona valde. Gen. 1. Omnia à prima
sui creatione erant tam bona media, ut spe-
ctato hujus universi ordine meliora esse non
potuerint ad tuum finem. Bona est ergò sa-
nitas, infirmitas, honor, contemptus, divi-
tiæ, paupertas, afflictio, solatium, &c.
sed horum usus arbitrio tuo relictus est.
Quomodo usus es hæctenus? ad vanitatem,
ad sensum, ad ruinam tuam. Injuriam fecisti
Deo, qui creaturas ad malum detorsisti:
Creaturis, quod eis abusus ad errores &
peccata: Tibi, quòd per eas iveris in perdi-
tionem. Errasti? ergò confundere, dole, de-
precare, revertere, concipe fiduciam in
Deum, implora auxilium, &c.

2. *Beatus vir, cujus est nomen Domini
spes ejus, & non respexit in vanitates, & in-
sanias falsas. Ps. 39. Considera modum pra-
cticum quo bene utaris creaturis. Hic verò
est, 1. ut eas non universim tantum, sed in
particulari ad Deum referas, non ad vanita-
tes 2. ut attendas in quo, aut quomodo
hoc opus tibi ad finem ultimum prodesse,
aut obesse*

obesse possit. 3. ut attendas ad affectum, & desiderium tuum circa hoc opus, an Deum illo quæras? an te ipsum? an vanitatem? an insanias mundi falsas? reflecte te ad præterita: statue de futuris: quia omninò necessarium est, ut creaturis solùm ad ultimum finem tuum utaris: neque secus licet. Et hanc veritatem serio cordi imprime.

3 *Non declines ad dexteram, neque ad sinistram.* Prov 2. Affectu non magis in sanitatem, divitias, & honorem feraris, quam in morbos, paupertatem & contemptum; quia æquè hæc, atque illa ad finem conducunt, ut Deum cognoscas, laudes, ames, &c. statue te in æquilibrio: quidquid eveniat, æquè ad Deum dirige. Hic ergo expugnandus est inordinatus tui ipsius, & rerum creaturarum amor. Hic enim est laqueus, quo te sæpius captum fuisse doleas, confundaris, horreas super te iudicium Dei. Hinc contemnes blanda si obsint, amabis etiam ardua, si prosint: propones, petes gratiam &c.

F E R I A V.

De hominis lapsu.

1. **H**omo cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis, &c. Ps. 48. Primos parentes nostros, propter unicum inobedientiæ peccatum paradiso ejectionos

ctos esse, veritas fidei est. Expende 1. in quo honore fuerit homo in gratia conditus, ex pers internarum rebellionum, morhorum ac ærumnarum, in loco deliciarum collocatus. Agnosce, lauda Dei liberalitatem. Expende hominis ingratitude qui veti ti pomi esum præcepto tam rigoroso ante habuit Confer cum tua ingratitude, hanc detestare. 3. Quæ pœna secuta? omnes ærumnæ corporis, morbi, passionum rebellio, cœcitas intellectus, voluntatis depravatio, &c. Agnosce gravitatem peccati, abhorre, detestare.

3. *Omnes declinaverunt, simul inutile facti sunt.* Psalm. 13. Considera unum peccatum in omnes transisse, omnes gratia spoliatos, originali macula (exceptâ B. V. infectos, factos filios iræ, & inimicos Dei. Et quid hoc? quàm grave est spoliari gratia? esse odibilem Deo? &c. Quæ latebræ tegant peccatorem à facie iræ Dei; Abhorreat peccato, quod in omnes tuas actiones transit, & vitam eis moralem, animæ spirituales adimit.

3. *Stipendium peccati mors* (Rom 6.) & temporalis, & æterna. Per peccatum enim mors ingressa est in mundum; per peccatum infernus est fabricatus. Vixisses felix semper, & æternùm beatus, si non peccasses: quæ

ADVENTUS.

peccasti, morieris utraque morte. Expende mala primæ, sed transitura; mala secundæ, sed æterna. Agnosce hinc gravitatem peccati. Exhorresce, dole, detestare, pete veniam, &c.

F E R I A VI.

De decreto & motivo reparandi hominem.

1. **N**olo mortem impii, sed ut convertatur à via sua, Ezech 33. per peccatum facti filii mortis æternæ! O miserabiles casus! à tanta sublimitate ad tam profundam abyssum! Vide unde & quo delapsus es. Confer priorem statum cum statu peccati, ex eo quod perdidisti, & in quod incurristi Sed non vult tuam mortem Deus. *Nolo mortem peccatoris.* Si hoc jamjam ad rogam educendus audires à Principe tibi dici, quantum exultares? quas gratias ageres? quid tam arduum, quod tam bono Principi non sponderes? Hoc in Deum age.

2. *In charitate perpetua dilexi te Jerem. 31.* Considera causam hujus tam piæ in nos Dei voluntatis esse infinitum ejus amorem. Quid amor non potest in ipsum Deum! at quibus nostris meritis? nullis, sed *cum pec-*

catores essemus dilexit nos Quid tu facere in inimicum? infinities gravius merebaris. Dilexit te tamen, quem offenderas, Deus. O ferreum cor, si non diligas diligentem cum ipse delegerit offendentem!

3. *Et attraxi te miserans.* Ibid. Altera causa decreti de reparando homine est Dei misericordia. Peccaverat Adam: nocuerat omnibus; omnes extirpandi eramus. Noluisset Deus totum humanum genus sine suo frustrari. Peccaverat Adam; sed inductus à dæmone in ipsum Deum rabie actus, hominis causam ut propriam assumpsit Deus. Spiritus concipe quod causam tuam Deus ut suam assumet, contra tentationes dæmonis.

S A B B A T H O.

Decretum Incarnationis Filii Dei.

1. **C**onsidera potuisse Deum infinitis modis alijs hominem reparare; elegisse tamen per viam condignæ Deo dandæ satisfactionis. Hanc præstare creatura non poterat, quæ non simul esset Deus, quia injuria erat infinita, omnis vero satisfactio finita. Hinc æstima gravitatem offensæ divinæ, & abhorre. A te vero si satisfactionem requirat, unde reddes?

2. Con-

2. Considera potuisse Deum Angelicæ naturæ uniri, & pro homine satisfacere, voluisse humanæ, ut vinceret dæmonem in natura infirmiore: & daret nobis visibilem & imitabilem Redemptorem. Agnosce facile superari dæmonem ab homine, qui Deo unitur: & adhære Deo, ut confundas fortem Agnosce Redemptorem tuum Magistrum, & exemplar. Poterasne hoc sperare? Vide ne devies

3. Considera ex qua vilitate & miseria, ad quam dignitatem evectus sit homo. Æstima, gratulare, ama, gratias age, &c. Decebat ergo, ut divinæ factus consors naturæ vitam duceres tuæ dignitati parem. Sed heu! quid egisti? Pudeat, pœniteat tantum descivisse, &c.

DOMINICA II. ADVENTUS.

Pater Filium, Filius se ipsum mundo donat.

1. *S*ic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret Joan. 3 Quis? Deus: quem? te dilexit. Quomodo amorem probavit? dando Filium, & hunc Deum infinite dilectum pro te rebeli peccatore, quàm nihil tu reddis Deo! pudeat. quin te quoque affectu creaturarum tuique ipsius

exuis, & te ei donas, qui filium tibi dedit.
Attende, quam habes obligationem hoc
agendi.

2. *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro
me.* Galat. 2. Dilexit me quem vidit specia-
liter ingratum futurum, & suæ intentioni
repugnaturum; & in signum amoris dedit
seipsum, qui se tibi tot argumentis negari
poterat. Quid tu agis pro ejus amore? an
salvabit te si adhuc resistas? Redde te totum
ei, qui se totum tibi prior dedit.

3. *Cum in forma Dei esset, exinanivit
semetipsum formam servi accipiens.* Philip.
2. Et quò se dedit, qui se tibi dedit? in pau-
pertatem, in contemptum, in cruciatus, in
mortem. Hæc tolerabilia fecit amor. Non
amas vicissim, si ista fugis. Ad hæc te resolu-
te, ut amorem testeris.

F E R I A I I.

In Incarnatione elucet sapientia, Bo-
nitas, & Omnipotentia Dei.

1. **O** *Culta sapientia tua manifestasti
mihi.* Psalm 50. Invenit medium,
quo solo Divinæ Justitiæ satisfaceret, debi-
tum nostrum in Divinam personam transfe-
rendo. Invenit modum, quo idem qui Crea-

pisti, ea Deo obstricta est Reflecte te, quàm parum hanc veritatem agnoveris; unde & tuis facultatibus abusus es. Dole, detestare, propone, &c. Respice altiorem finem, ad quem Deo serviendo tendis. Lauda Deum, qui se ipsum tibi in præmium proponit, gratias age, desidera, pete, gratiam, &c.

FERIA III.

De mediis ad eum finem consequendum

In principio creavit Deus cælum & terram Gen 1. Quanta rerum series, quae tibi servit! Aliæ sunt naturales, ut cælum, elementa omnia, & omnes eorum perfectiones; homines, artes, scientiæ, virtutes. Aliæ supernaturales, ut Christus Mediator, ejus merita, Sacramenta gratia, Angeli Sancti. Sacra scriptura, instructiones, status Religiosus, &c. Admirare quod tanta fecerit tibi ingrato & rebeli. Lauda Deum in omnibus operibus suis, agnosce ejus in te amorem Cogita quanta tibi in cælo præparet, qui tantis te exulem donat.

2. *Omnia subjecisti sub pedibus ejus Ps*
8. Considera modum & affectum, quo tibi Deus hæc media dedit: amorem, quo gaudet tibi benefacere: liberalitatem, quae hæc ultra necessitatem, ad jucunditatem
sup